20. PROTOKÓŁ W SPRAWIE STANOWISKA DANII

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

PRZYWOŁUJĄC decyzję szefów państw lub rządów, zebranych w ramach Rady Europejskiej w Edynburgu 12 grudnia 1992 roku, dotyczącą niektórych problemów poruszonych przez Danię w kwestii Traktatu o Unii Europejskiej,

PRZYJĄWSZY DO WIADOMOŚCI stanowisko Danii w sprawie obywatelstwa, Unii Gospodarczej i Walutowej, polityki obrony oraz sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, ustalone w decyzji z Edynburga,

ŚWIADOME faktu, że utrzymanie w ramach Konstytucji porządku prawnego pochodzącego z decyzji z Edynburga znacznie zmniejszy udział Danii w ważnych dziedzinach współpracy Unii oraz że w interesie Unii byłoby zapewnienie integralności dorobku dotyczącego przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości,

PRAGNĄC zatem ustanowić ramy prawne, które będą przewidywać możliwość udziału Danii w przyjmowaniu środków zaproponowanych na podstawie części III tytuł III rozdział IV Konstytucji i z radością przyjmując zamiar Danii skorzystania z tej możliwości, kiedy będzie to możliwe zgodnie z jej wymogami konstytucyjnymi,

UZNAJĄC, że Dania nie będzie sprzeciwiać się dalszemu rozwojowi współpracy Państw Członkowskich, która dotyczy środków, które Danii nie wiążą,

BIORĄC POD UWAGĘ Protokół w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej,

PRZYJĘŁY następujące postanowienia, które są załączone do Konstytucji:

CZĘŚĆ I

Artykuł 1

Dania nie uczestniczy w przyjęciu przez Radę środków zaproponowanych w zastosowaniu części III tytuł III rozdział IV Konstytucji. Do aktów przyjmowanych przez Radę, w odniesieniu do których wymagana jest jednomyślność, konieczna jest zgoda wszystkich członków Rady, z wyjątkiem przedstawiciela rządu Danii.

Do celów niniejszego artykułu większość kwalifikowaną stanowi co najmniej 55 % członków Rady reprezentujących uczestniczące Państwa Członkowskie, obejmujące co najmniej 65 % ludności tych Państw.

Mniejszość blokująca musi obejmować co najmniej minimalną liczbę członków Rady reprezentujących więcej niż 35 % ludności uczestniczących Państw Członkowskich, plus jeden członek, w przeciwnym razie uznaje się, że większość kwalifikowana została osiągnięta.

Na zasadzie odstępstwa od akapitów drugiego i trzeciego, gdy Rada nie stanowi na wniosek Komisji lub ministra spraw zagranicznych Unii, wymaganą większość kwalifikowaną stanowi co najmniej 72 % członków Rady reprezentujących uczestniczące Państwa Członkowskie, obejmujące co najmniej 65 % ludności tych Państw.

Artykuł 2

Danii nie wiążą ani nie mają do niej zastosowania inne postanowienia części III tytuł III rozdział IV Konstytucji, środki przyjęte na podstawie wymienionego rozdziału, żadne postanowienia umowy międzynarodowej zawartej przez Unię w wykonaniu wymienionego rozdziału, ani żadne orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej interpretujące te postanowienia lub środki. Te postanowienia, środki lub orzeczenia w niczym nie naruszają kompetencji, praw i obowiązków Danii. Te postanowienia, środki lub orzeczenia w niczym nie zmieniają dorobku wspólnotowego ani dorobku Unii i nie stanowią części prawa Unii w zakresie, w jakim stosują się do Danii.

Artykuł 3

Danii nie obciążają skutki finansowe środków określonych w artykule 1, inne niż koszty administracyjne instytucji.

Artykuł 4

1. Dania podejmuje decyzję w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę środka mającego na celu rozwój dorobku Schengen, na mocy części I, czy dokona transpozycji tej decyzji do swego prawa krajowego. Jeżeli podejmie taką decyzję, środek ten stworzy zobowiązanie prawa międzynarodowego między Danią i innymi Państwami Członkowskimi związanymi tym środkiem.

Jeżeli Dania podejmie decyzję o niestosowaniu takiego środka, Państwa Członkowskie nim związane oraz Dania rozważą, jakie właściwe środki należy podjąć.

2. Dania utrzymuje w odniesieniu do dorobku Schengen swoje prawa i obowiązki istniejące przed wejściem w życie Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy

CZĘŚĆ II

Artykuł 5

W odniesieniu do środków przyjętych przez Radę na podstawie artykułu I-41, artykułu III-295 ustęp 1 i artykułów III-309 do III-313 Konstytucji, Dania nie uczestniczy w opracowaniu oraz wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie obronne. Dania nie uczestniczy zatem w ich przyjęciu. Dania nie będzie sprzeciwiać się rozwojowi ściślejszej współpracy między Państwami Członkowskimi w tej dziedzinie. Dania nie jest zobowiązana do współfinansowania wydatków operacyjnych wynikających z tych środków ani do tworzenia potencjału wojskowego dostępnego dla Unii.

Do aktów przyjmowanych przez Radę, w odniesieniu do których wymagana jest jednomyślność, konieczna jest zgoda wszystkich członków Rady, z wyjątkiem przedstawiciela rządu Danii.

Do celów niniejszego artykułu większość kwalifikowaną stanowi co najmniej 55 % członków Rady reprezentujących uczestniczące Państwa Członkowskie, obejmujące co najmniej 65 % ludności tych Państw.

Mniejszość blokująca musi obejmować co najmniej minimalną liczbę członków Rady reprezentujących więcej niż 35 % ludności uczestniczących Państw Członkowskich, plus jeden członek, w przeciwnym razie uznaje się, że większość kwalifikowana została osiągnięta.

Na zasadzie odstępstwa od akapitów drugiego i trzeciego, gdy Rada nie stanowi na wniosek Komisji lub ministra spraw zagranicznych Unii, wymaganą większość stanowi co najmniej 72 % członków Rady reprezentujących uczestniczące Państwa Członkowskie, obejmujące co najmniej 65 % ludności tych Państw.

CZĘŚĆ III

Artykuł 6

Niniejszy Protokół stosuje się również do środków pozostających w mocy w zastosowaniu artykułu IV-438 Konstytucji, które zostały objęte Protokołem w sprawie stanowiska Danii załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską przed wejściem w życie Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy.

Artykuł 7

Artykułów 1, 2 i 3 nie stosuje się do środków określających państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych Państw Członkowskich ani do środków odnoszących się do ustanowienia jednolitego formularza wizowego.

CZĘŚĆ IV

Artykuł 8

Dania może w każdej chwili, zgodnie ze swymi odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi, powiadomić pozostałe Państwa Członkowskie, że nie zamierza już korzystać ze wszystkich lub niektórych postanowień niniejszego Protokołu. W tym przypadku Dania będzie w pełni stosować wszystkie obowiązujące w tym momencie właściwe środki podjęte w ramach Unii Europejskiej.

Artykuł 9

1. Dania może w każdej chwili i bez uszczerbku dla artykułu 8, zgodnie ze swymi odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi, notyfikować pozostałym Państwom Członkowskim, że ze skutkiem od pierwszego dnia miesiąca następującego po notyfikacji, część I składa się z postanowień zawartych w Załączniku. W tym przypadku numery artykułów 5—9 zostają odpowiednio zmienione.

2. Sześć miesięcy od daty, w której notyfikacja, o której mowa w ustępie 1, staje się skuteczna, cały dorobek Schengen oraz środki przyjęte dla jego rozwoju, które do tej pory wiązały Danię z tytułu zobowiązań prawa międzynarodowego, wiążą Danię z tytułu prawa Unii.

ZAŁĄCZNIK

Artykuł 1

Z zastrzeżeniem artykułu 3, Dania nie uczestniczy w przyjmowaniu przez Radę środków w zastosowaniu części III tytuł III rozdział IV Konstytucji. Do aktów przyjmowanych przez Radę, w odniesieniu do których wymagana jest jednomyślność, konieczna jest zgoda wszystkich członków Rady, z wyjątkiem przedstawiciela rządu Danii.

Do celów niniejszego artykułu większość kwalifikowaną stanowi co najmniej 55 % członków Rady reprezentujących uczestniczące Państwa Członkowskie, obejmujące co najmniej 65 % ludności tych Państw.

Mniejszość blokująca musi obejmować co najmniej minimalną liczbę członków Rady reprezentujących więcej niż 35 % ludności uczestniczących Państw Członkowskich, plus jeden członek, w przeciwnym razie uznaje się, że większość kwalifikowana została osiągnięta.

Na zasadzie odstępstwa od akapitów drugiego i trzeciego, gdy Rada nie stanowi na wniosek Komisji lub ministra spraw zagranicznych Unii, wymaganą większość kwalifikowaną stanowi co najmniej 72 % członków Rady reprezentujących uczestniczące Państwa Członkowskie, obejmujące co najmniej 65% ludności tych Państw.

Artykuł 2

Na mocy artykułu 1 i z zastrzeżeniem artykułów 3, 4 i 6, Danii nie wiążą ani nie mają do niej zastosowania postanowienia części III tytuł III rozdział IV Konstytucji, żadne środki przyjęte na podstawie tego rozdziału, żadne postanowienia umowy międzynarodowej zawartej przez Unię w wykonaniu tego rozdziału, ani żadne orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej interpretujące te postanowienia lub środki. Te postanowienia, środki lub orzeczenia w niczym nie naruszają kompetencji, praw i obowiązków Danii. Te postanowienia, środki lub orzeczenia w niczym nie zmieniają dorobku wspólnotowego ani dorobku Unii i nie stanowią części prawa Unii w zakresie, w jakim stosują się do Danii.

Artykuł 3

1. Dania może pisemnie notyfikować przewodniczącemu Rady, w terminie trzech miesięcy od przedstawienia Radzie propozycji lub inicjatywy w zastosowaniu części III tytuł III rozdział IV Konstytucji, swoje życzenie uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu zaproponowanego środka, na podstawie czego Dania uzyskuje do tego uprawnienie.

2. Jeżeli po upływie rozsądnego terminu środek określony w ustępie 1 nie może zostać przyjęty z udziałem Danii, Rada może przyjąć środek, o którym mowa w ustępie 1, zgodnie z artykułem 1, bez udziału Danii. W takim przypadku stosuje się artykuł 2.

Artykuł 4

Dania może, w każdej chwili po przyjęciu środka, w zastosowaniu części III tytuł III rozdział IV Konstytucji, notyfikować Radzie i Komisji swój zamiar uznania tego środka. W tym przypadku procedura przewidziana w artykule III-420 ustęp 1 Konstytucji stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 5

1. Notyfikacja przewidziana w artykule 4 jest przedkładana nie później niż sześć miesięcy po ostatecznym przyjęciu środka mającego na celu rozwój dorobku Schengen.

W przypadku gdy Dania nie przedłoży notyfikacji zgodnie z artykułem 3 lub 4 dotyczącymi środka mającego na celu rozwój dorobku Schengen, Państwa Członkowskie związane tym środkiem oraz Dania rozważą, jakie właściwe kroki należy podjąć.

2. Notyfikacja dokonana na mocy artykułu 3 w stosunku do środków mających na celu rozwój dorobku Schengen jest nieodwołalnie uważana za notyfikację dokonaną zgodnie z artykułem 3 w odniesieniu do wszelkich innych wniosków lub inicjatyw mających na celu rozwój tego środka w takim zakresie, w jakim ten wniosek lub inicjatywa rozwija dorobek Schengen.

Artykuł 6

Jeżeli, w przypadkach określonych w niniejszej części, Dania jest związana środkiem przyjętym przez Radę stosownie do części III tytuł III rozdział IV Konstytucji, odpowiednie postanowienia Konstytucji stosują się do Danii w związku z tym środkiem.

Artykuł 7

Jeżeli Dania nie jest związana środkiem przyjętym stosownie do części III tytuł III rozdział IV Konstytucji, nie obciążają jej skutki finansowe tego środka, inne niż koszty administracyjne instytucji, chyba że Rada, stanowiąc jednomyślnie, po konsultacji z Parlamentem Europejskim postanowi inaczej.